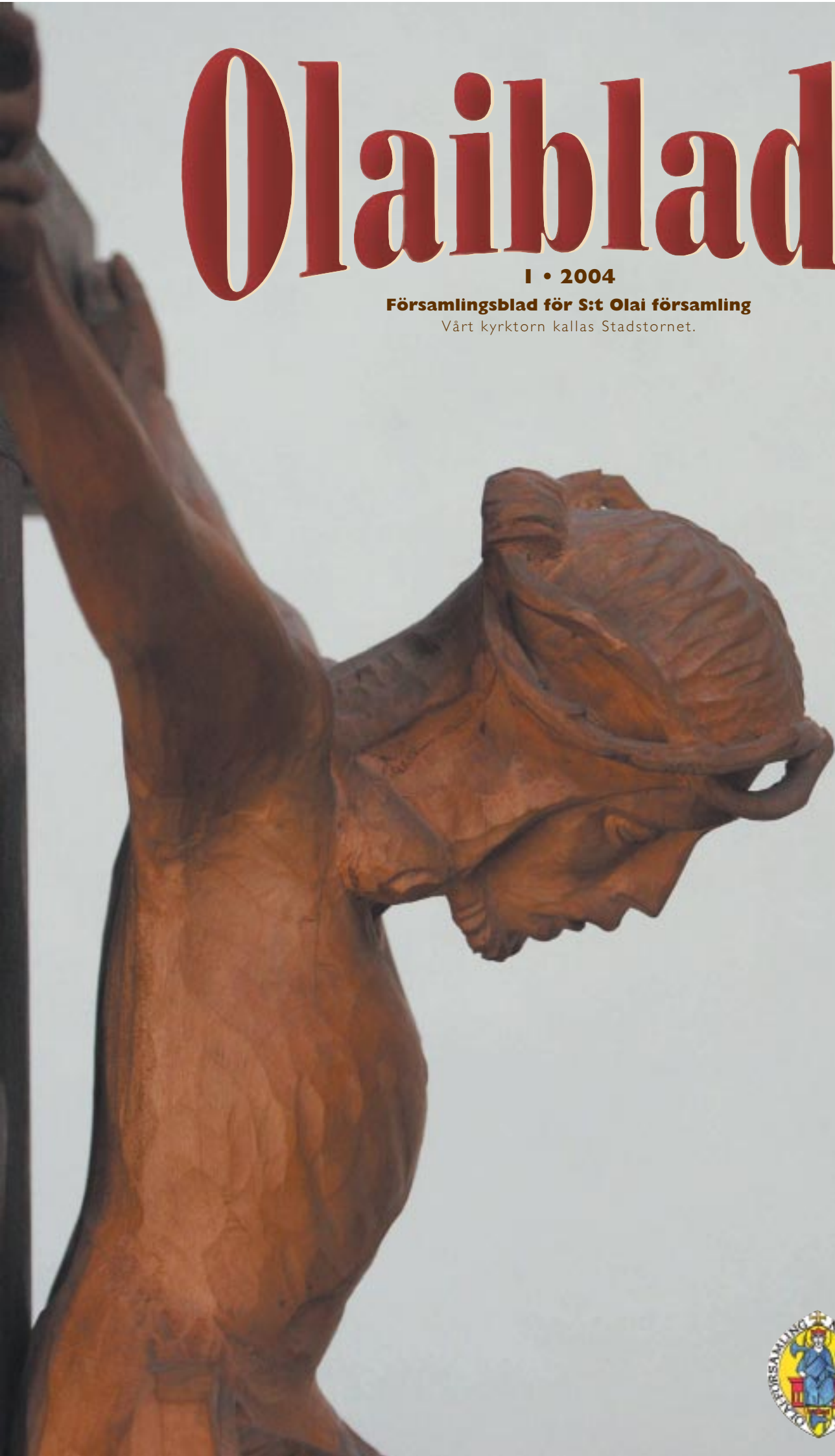

Olai-bladet

I • 2004

Församlingsblad för S:t Olai församling

Vårt kyrktorn kallas Stadstornet.

Kyrkoherden har ordet

Närvaro på vägen

”Han gick den svåra vägen, upp till Jerusalem. Han gick med sina vänner som skulle svika honom snart... Han gjorde det för oss, för alla och för oss” (Sv Ps 442).

Så har vi börjat vår fastevandring. När du läser detta är vi på väg mot påskan.

På väg... De första kristna kallades ”de som hörde till Vägen” (Apostlagärningarna 9:2).

De som tillhörde Jesus, han som är Vägen, Sanningen och Livet.

Den kristna kyrkan har alltid valt att beskriva sig som ett folk på vandring, på väg mot målet, det himmelska Jerusalem. Målet beskrivs i bilder och visioner eftersom ingen riktigt vet hur det ska bli där. Ofta är bilderna starka med en aning om allt det där man bara kan önska sig i jordelivet. En tillvaro utan mörker, där solen ständigt lyser, där ingen svält, orättvisa, övergrepp, lidande och död finns. En tillvaro med fred och vänskap och där Gud är allt i alla.

En drömvärld säger vissa. En from förhoppning som får oss människor att nöja oss med det liv vi har här. En framtidsvision som gör det möjligt att stå ut med orättvisor och ondska i detta livet. Vi får det ju ändå bättre sedan, i himmelen...

Jesus ville inte ställa upp på det resenemanget. Han kom med ett nytt budskap till oss, med ett evangelium. Han sa: ”Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet” (Markus 1:15) Guds rike finns inne i er. Himmelmriket är redan här och nu och sedan. Därför är vägen, livet, inte något som ska avverkas för att sedan nå sitt mål, himmelen.

Vägen är lika viktig. Vägen är livet och livet är vägen.

Vårt liv liknar en vandring med många olika rastplatser. Vi möter många medvandrare och framförallt vandrar vi tillsammans med dom. Livet på vägen är lurigt. Det finns många faror, frestelser och lockelser. Ibland finns det avtagsvägar som leder bort från själva Livet, ibland upptäcker vi att vi tagit av på en av dom eller på en återvändsgränd. Då får vi vända om, det kallas omvändelse. Utmed vägen finns också stora djupa diken. Det ena diket vi kan hamna i är när vi tror att vi vet bäst, när vi är säkra och tror att vi har alla svaren. I det diket fördömer vi andra som inte tror eller tycker som vi. I det diket har kyrkan varit många gånger.

Det andra diket är det vi hamnar i när vi inte tror att det spelar så stor roll hur vi lever våra liv. Att det inte finns så mycket man behöver bry sig om. Lev livet som du vill, rätt eller fel det struntar man i. Ytlighetens dike verkar ofarligt,

men kan vara väl så djupt. I det diket är man ottydlig och accepterar allt, i det diket har kyrkan också befunnit sig i olika tider.

Livet ska levas på vägen. Det finns fallgropar där också. Då är det bra att vara många som kan hjälpas åt.

Församlingens uppgift är nämligen att hjälpas åt på vägen. I församlingen ska alla få komma till sin rätt. Där tas vars och ens förmåga tillvara. Där gråter vi med varandra och skrattar tillsammans. Där växer vi på vandringen. Ibland stannar vi upp och tar rast. Måltidsrasten med bröd och vin är vår viktigaste mötesplats. Där möter vi honom som gått vägen före oss och som är vår vägvisare. Det märkliga är att han går med oss också, för att bära när vi inte själva orkar. Ibland går han bakom och puttar på, eller åt sidan för att hjälpa någon vilsekommen rätt.

Jesus har själv vandrat vägen. Han har levt livet. Han känner till de svårigheter vi möter.

Han har själv mött dom men... han gick vägen för vår skull. För att vi skulle veta att den inte leder bort utan hem. Från död till Liv.

I fastetidens och påskens olika gudstjänster försöker vi leva detta. S:t Olai är idag en församling på väg. Vi tillhör vägen och vill genom alla våra möten och rastplatser visa på den.

Kom och vandra med oss!

Olaibladet

Församlingsblad för S:t Olai församling i Norrköping.

Nästa nummer: Nr 2 utkommer den 1 juni och är ett gemensamt sommarprogram för Sankt Olai, Hedvig och Metteus församlingar. **Manusstopp:** den 16 april.

De föreningar och församlingsbor som har synpunkter och/eller vill använda församlingsbladet för att sprida nyheter och information är välkomna med bidrag.

Material kan skickas med e-post till: olaibladet@informativa.se Skriv texten i e-posten, skicka den inte som bilaga.

Omslagsbild: Krucifix från lilla sakrestian.

Ansvarig utgivare: Pether Broman

Redaktionskommitté: Christina Blomqvist, Pether Broman, Lars Göransson och Tord Borggren Karlsson.

Produktion: Informativa 011-16 00 52
Tryck: Ringqvists Tryckeri AB

Loppmarknad

Lotterier — Bröd — Kaffe och våffla — Underhållning

lördagen den 20 mars kl 10–13

Välkomna!

För Lutherhjälpen

Vill du baka bröd eller våfflor?

Kontakta Madeleine Malm, tel 13 75 54

Har du saker att skänka?

Kontakta Anne-Marie Ryman, tel xxx
eller Margita Månsson, tel 12 54 07

Församlingshemmet, Skolgatan 12

”Se vi gå upp till Jerusalem”

AV KOMMINISTER CHRISTER STAAF

Fastan har varit olika lång genom tiderna, i fornkyrkan finns uppgifter om en sexdagarsfasta före påsk. Kyrkoårets dramatiska förlopp svarar mot händelserna i Jesu liv. Det kom också att gälla fastan: I Lukas evangelium berättas det att Jesus ”ledd av Anden” var i öknen under fyrtio dagar. Jesus fördes inte bara genom en tid av prövning och koncentration utan också genom en tid av Guds Andes särskilda närhet. Det blev förebilden när man vid kyrkomötet i Nicea år 325 beslutades om 40 fastedagar fram till påsknattsmässan. Söndagarna räknades inte.

Vårt svenska ord ”karantän” betyder fyrtio. Fastans fyrtiodagarsperiod har i folkmedvetandet fått stå som förebild för den ”reningsplats” vi kallar karantän. Ett syfte med fasteperioden är att få syn på sådant som vi klarar oss utan, eller kan avstå åt andra. Därför har vår kyrka just nu den stora Lutherhjälpsinsamlingen med avslutning på palmsöndagen. Fastan är detta och mycket mer. Kanske en tid för självprövning och röjning. En människans vårstädning kan vi säga. Det behöver alla!

En dag bryter på ett särskilt sätt fastetidens karaktär nämligen Jungfru Marie bebådelsedag. Den infaller nio månader före jul, den 25 mars, men har fått flytta till närmaste söndag. En liten julsöndag mitt i fastan alltså. Ofta med våfflor, (Vårfrudagen–Våffrudagen–Våffeldagen)!

Också Palmsöndagen har en ljusare karaktär, släkt med 1 Advent. Här hos oss firas den med en stor familjegudstjänst. Men Hosianna-ropen från den dagen byts snart i kyliga och hatiska rop: Korsfäst! Korsfäst! Det börjar dra ihop sig till slutdramat i Jesu liv.

De sista två veckorna under fastan brukar kallas passionstiden, den sista veckan ”stilla veckan” eller ”stora veckan”. Kyrkofadern Chrysostomos skriver: ”Den är icke stor därför att den har fler dagar än andra veckor utan på grund av storheten i det mysterium vi därunder firar.” Genom Jesu lidandes historia delar

vi med honom i koncentrerad form det mesta på det mänskligas botten; svek och övergivenhet, hat och plåga, det ofrånkomliga. Att gå med Jesus genom detta är en förberedelse, en fasta, som bereder oss att själva gå också de svåraste vägarna framåt. Kanske är vi då inte så ensamma som vi tror.

I vår församling markeras stilla veckan särskilt genom passionsgudstjänster varje kväll. Nattvardens instiftelse firar vi på Skärtorsdagens kväll. Det är en tacksägelsemessa för nattvardens mysterium. Som avslutning på mässan förbereds Långfredagen genom att kyrkans altare avkläds.

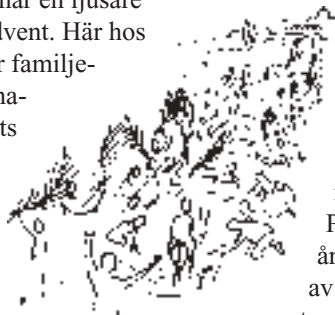
Så kommer de tre märkligaste dagarna. De firas som Långfredag, Påskafton och Påskdag, men vi känner igen dem i allas våra liv; lidandesdagen, smärtans dag som vi aldrig tror ska ta slut, tomhetens dag, med saknad, sorg och handlingsförlamning, stiltjens vindlösa dag som vi alla känner, så den tredje dagen, det oförutsägbara nya livets dag, den dag vi inte trodde skulle komma men som ändå finns där som en plötslig vårdag mitt i hopplösheten. Påsknattens mörker bryts av en flammande ljuslåga när påskljuset bärs in, ljuset sprids i kyrkan och klockorna ropar ut Kristi uppståndelse. Vi påminns om våra dop, om det liv vi delar med Kristus. Delaktighetens bröd och den hoppfulla framtidens vin delas i natten. Ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte övervunnit det. Påsknattens messa är kyrkoårets höjdpunkt och kanske en av de mest dramatiska gudstjänsterna vi firar. Det är svårt att inte se fram emot den.

Är Jesu liv med oss sådant att vi lever med honom alla dessa dagar, vilket namn de än har? Evangeliet berättar det. ”Se, jag är med er alla dagar.” Därför är det svårt att slita ut kyrkoåret. Det är Påsk på jorden!

Kyrkoåret är en fantastisk konstruktion, något av det mest pedagogiska som uppfunnits i kyrkans historia. Jesu liv berättas och firas under ett år. Någon speciell uppfinnare finns förstås inte utan vi kan märka en lång process där kyrkoåret har växt fram. Som det nu ser ut hängs händelserna i Jesu liv upp på ett antal fester med för- och efterfirningstid. Nu går vi in i påskens förfirningstid.

Gudstjänsterna blir lite stillsammare i fastan. Änglasången Gloria (Ära åt Gud i höjden) tystnar. Den violetta kyrkoårsfärgen markerar redan ett par söndagar före den egentliga fastetiden att nu är jul- och trettondedagstiden slut. I Sverige kallar vi det förfasta och den inbegriper i år söndagarna Sexagesima och Fastlags-söndagen. Det är lite olika hur man gör med dessa söndagar. I S:t Olai ändrar vi karaktär redan då. Fastlagen kallas dagarna närmast före Askonsdagen.

Askonsdagen inleder den egentliga fastan. Hos oss med en messa på kvällen. Askan är en rik symbol och en konkret påminnelse om vår förgänglighet. Vad är mer dött och intigt. En gång levande, en gång brinnande, sedan slocknad och falnad. Vårt liv, vårt slut. Samtidigt är askan ren och går bra att tvätta trasor med som man gjorde förr! ”I stoft och aska” sägs om den som fastar. Med förgängligheten som klangbotten relativeras livet. Värdefullt och värdelöst får sina rätta proportioner. Samtidigt växer det rätt bra ur aska...

FASTA • PÅSK • PINGST •

i Sankt Olai kyrka

Kyrkan är öppen vardagar kl 10–16
för besök, bön och enskild andakt.
Middagsbön kl 12.

3 sönd i fastan — den 14 mars
11.00 HÖGMÄSSA

av D Buxtehude
Sångare och musiker

Midfastosöndagen — den 21 mars
11.00 HÖGMÄSSA
18.00 SINNESROGUDSTJÄNST

Påskafton — den 10 april
23.30 PÅSKNATTSMÄSSA
Motettkören

Pingstdagen — den 30 maj
11.00 HÖGMÄSSA

Jungfru Marie Bebebådelsedag
— den 28 mars
11.00 HÖGMÄSSA

Påskdagen — den 11 april
11.00 HÖGMÄSSA

Annandag Pingst — den 31 maj
18.00 MÄSSA

Palmsöndagen den 4 april
11.00 FAMILJEMÄSSA

Annandag påsk — den 12 april
18.00 MÄSSA

Måndagen den 5 april
19.00 PASSIONSANDAKT

2 söndagen i påsktiden — den 18 april
11.00 HÖGMÄSSA
18.00 SINNESROGUDSTJÄNST

Tisdagen den 6 april
19.00 PASSIONSANDAKT

BACH-HELG

Onsdagen den 7 april
19.00 PASSIONSANDAKT

Lördagen den 24 april
15.00 Back to Bach
19.00 Back to Bach
Norrköpings symfoniorkester
m solist

Skärtorsdagen — 8 april
19.00 SKÄRTORS DAGSMÄSSA

3 söndagen i påsktiden — den 25 april
11.00 KANTATHÖGMÄSSA
I högmässan framförs J S Bachs
Kantat nr 104, Du Hirte Israel, höre
Olof Lilja, tenor
Oskar Ganestål, baryton
S:t Olai Motettkör och musiker

Långfredagen — 9 april
11.00 LÅNGFREDAGSGUDSTJÄNST
15.00 MUSIK
"Membra Jesu Nostrī" →

Sankt Olai församling

Församlingshemmet Olaigården
och expedition:
Skolgatan 12, 602 25 Norrköping
Elektronisk post:
sanktolai.pastorat@svenskakyrkan.se
Fax: 011-15 75 63
Telefon expedition: 011-15 75 60
Telefon S:t Olai kyrka: 011-12 37 71

Kyrkoherde Pether Broman @ 15 75 65
mobil 0706 32 71 98
Komminister Christer Staaf @ 15 75 70
mobil 0707 26 09 36
Komminister Katarina Wändahl @ 15 75 64
mobil 0707 26 09 18
Pastorsadjunkt Anna Ryding @ 15 75 72
mobil 0707 26 09 39
Diakon Ulrika Hamrén @ 15 75 68
mobil 0707 26 19 25
Diakon Kaisa Wassberg @ 15 75 69
mobil 0707 26 19 30
Organist Sara Michelin @ 15 75 55
Kantor Roland Furenhed 15 75 55
mobil 0737 22 17 33
Församlingsped. Håkan Appel @ 15 75 73
mobil 0707 26 09 37
Kanslist/förskolärare
Margareta Hagberg @ 15 75 62
Kyrkosekr. Sicken Grandell @ 15 75 61
Vaktmästare
Kenneth Gustafsson @ 15 75 67
mobil 0707 26 19 33
Värdinna Ann-Britt Netz 15 75 71
Lokalvärdare Maj-Britt Donn 15 75 60
Jourhavande präst 112

Medarbetare med ett @ efter sitt namn har
följande e-postadresser:
foramn.efternamn@svenskakyrkan.se

Lunchmusik varje torsdag kl 12.20

18 mars: Veronica Knutsson, sång
och Samuel Edvardsson Wigervall,
ackompanjemang
25 mars: Sara Michelin, orgel
1 april: Personalen i S:t Olai musicerar
8 april: Sara Michelin, orgel
15 april: Jenny Stenberg, sång och
Sara Michelin, ackompanjemang
22 april: Bengt-Göran Sköld, orgel
29 april: Sara Michelin, orgel
6 maj: Charlotta Wändahl, sång
13 maj: Sara Michelin, orgel
27 maj: Eurytmi med Leif och Ola
3 juni: Sånggruppen Espri